

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 274/2011-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. júna 2011 predbežne prerokoval sťažnosť J. Š..., t. č. vo výkone trestu, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Európskeho súdu pre ľudské práva pri prerokúvaní jeho sťažnosti proti Slovenskej republike z 21. júla 2009 zaregistrovanej pod č. 44512/09 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Š. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. júna 2011 doručená sťažnosť J. Š. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) pri prerokovaní jeho sťažnosti proti Slovenskej republike z 21. júla 2009 zaregistrovanej pod č. 44512/09.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ zaslal 21. júla 2009 ESLP sťažnosť pre porušenie jeho práv garantovaných dohovorom. Vyrozumením z 2. septembra 2009 ESLP potvrdil sťažovateľovi doručenie sťažnosti a zároveň mu oznámil, že ju zaregistroval pod č. 44512/09. Prípisom ESLP doručeným sťažovateľovi 26. apríla 2010 bol sťažovateľ informovaný, že vyhovuje jeho žiadosti o spojenie súvisiacich vecí, ktoré sú u neho vedené pod č. 61193/09 a č. 61232/09, a *„že tieto budú ESLP preskúmané súčasne“*. Sťažovateľ ďalej uviedol, že *„ku dňu doručenia tejto sťažnosti ústavnému súdu nebolo ESLP rozhodnuté ani len o (ne)prijateľnosti podaných sťažností v zmysle IV. kapitoly Rokovacieho poriadku pre ESLP“*.

Pretože ESLP podľa názoru sťažovateľa *„v danej veci nekoná v súlade s garanciami zakotvenými v dohovore ako aj s vlastnou judikatúrou v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru k právu na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote, ktoré je rovnako záväzné aj pre konania, resp. činnosti, ako postup pred ESLP, dovoľm si toto namietat' v konaní pred Ústavným súdom SR s prihliadnutím na celkovú doterajšiu dĺžku napadnutého konania, resp. nekonania“*.

Pokiaľ ide o právomoc ústavného súdu na prerokovanie tejto sťažnosti, sťažovateľ vychádza *„najmä z ústavného zákazu odmietnutia spravodlivosti (denagatio iustitiae) a princípu subsidiarity k rokovaciemu poriadku ESLP, v ktorom absentuje akýkoľvek inštitút, resp. prostriedok nápravy, ktorý by mohol a musel sťažovateľ vyčerpať (využiť) pred podaním sťažnosti Ústavnému súdu SR, a rovnako tak sťažovateľ vychádza z analógie právneho názoru vysloveného Najvyšším súdom SR v uznesení sp. zn. 3 Sžnč 7/2010 z 18. 2. 2011, ktorý treba z procesného hľadiska považovať za správny in genere“*.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vo veci konal a následne vydal tento nález:

„1. Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety Ústavy SR sa vyslovuje, že Európsky súd pre ľudské práva protiústavným postupom v konaní o sťažnosti (application) proti Slovenskej republike vedenom pod č. 44512/09 Š. vs. Slovensko porušil sťažovateľovi základné právo na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej iba „dohovor“).

2. Podľa čl. 127 ods. 2 druhej a tretej vety Ústavy SR sa prikazuje Európskemu súdu pre ľudské práva v konaní o sťažnosti (application) proti Slovenskej republike vedenom pod č. 44512/09 Š. vs. Slovensko konať bez zbytočných prieťahov podľa a v primeranej lehote a súčasne sa mu zakazuje pokračovať v porušovaní vyššie označených namietaných a porušených práv.

3. Podľa čl. 127 ods. 2 Ústavy SR sa sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie ako nemajetková a morálna ujma vo výške 2 000 Eur spolu s úrokom z omeškania v úrokovej sadzbe podľa § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. odo dňa uplynutia lehoty na plnenie podľa tohto rozhodnutia (nálezu) do zaplatenia, ktoré je povinný vyplatiť Európsky súd pre ľudské práva v lehote dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti (doručenia) tohto rozhodnutia (nálezu) k rukám sťažovateľa.

4. Európsky súd pre ľudské práva sa zaväzuje k náhrade všetkých trov konania.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 124 ústavy nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pri výkone svojich kompetencií musí ústavný súd rešpektovať jeden zo základných princípov právneho štátu zakotvený v čl. 2 ods. 2 ústavy, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Právomoci ústavného súdu sú taxatívnym spôsobom ustanovené v čl. 125 až čl. 129 a čl. 136 ústavy, z čoho vyplýva, že ústavný súd môže konať a rozhodovať len o takých návrhoch na začatie konania, ktoré smerujú k uplatneniu jeho ústavou vymedzených právomocí.

Jednou z podstatných obsahových náležitostí sťažnosti podľa § 20 zákona o ústavnom súde je sťažovateľom identifikovaný subjekt (odporca), teda ten, proti komu sťažnosť smeruje. Sťažovateľ musí v sťažnosti presne označiť orgán verejnej moci, ktorý podľa jeho tvrdenia porušil jeho základné práva alebo slobodu, pričom môže ísť výlučne o orgán verejnej moci Slovenskej republiky. Sťažnosť v danej veci však smeruje proti postupu EŠLP, ktorý bol zriadený v zmysle hlavy II čl. 19 Protokolu č. 11 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na zabezpečenie plnenia záväzkov prijatých

Vysokými zmluvnými stranami v tomto dohovore a v jeho protokoloch ako medzinárodný súd sídlia v Štrasburgu.

Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy možno podať výlučne proti rozhodnutiam, opatreniam alebo iným zásahom, ktorými boli porušené základné práva alebo slobody, ktoré sa zaručujú na území Slovenskej republiky (čl. 12 ods. 2 prvej vety ústavy). Ústavný súd so zreteľom na uvedené konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa nespadá pod žiaden z prípadov, v ktorých by bol ústavný súd v zmysle uvedených článkov ústavy oprávnený rozhodovať, a preto sa touto sťažnosťou s ohľadom na právomoci dané mu ústavou nie je oprávnený zaoberať.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť odmietol pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľa v nej uplatnených.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2011